

Arrest

nr. 159 504 van 5 januari 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 juli 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat E. STESENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. DE WITTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker is de vader van A. T. T., geboren op 27 november 2014, welke over de Belgische nationaliteit beschikt.

Op 12 januari 2015 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie op basis van artikel 40bis § 2, 5° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Verzoeker woont samen met de moeder van diens zoon, welke eveneens over de Belgische nationaliteit beschikt.

Verzoeker ontving vooreerst een bijlage 19ter, en later een attest van immatriculatie model A.

Voor de voorziene uiterste datum, werden bewijsstukken voorgelegd ten bewijze van de tussen verzoeker en A. T. T. bestaande bloedverwantschap in de rechte opgaande lijn en ten bewijze dat verzoeker en diens partner over voldoende bestaansmiddelen beschikken om in hun eigen behoeften en die van het kind te voorzien.

De gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid weigerde bij beslissing van 9 juli 2015 de aanvraag van verzoeker tot verblijf van meer dan drie maanden om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, zoals bepaald in artikel 43 van de vreemdelingenwet. Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 12.01.2015 werd ingediend door:

Naam: A. T. (...) Voorna(a)m(en): B. (...) Nationaliteit: Nigeraanse

Geboortedatum: (...) Geboorteplaats: B. (...)

Identificatienummer in het Rijksregister (...)

Verblijvende te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

X Het recht op verblijf wordt om redenen van openbare orde of nationale veiligheid geweigerd.

Persoonlijk gedrag van de betrokkene waardoor zijn verblijf ongewenst is om redenen van openbare orde of nationale veiligheid :

Artikel 43 van de wet van 15.12.1980: het recht op verblijf wordt om redenen van openbare orde of nationale veiligheid geweigerd, persoonlijk gedrag van betrokkene waardoor zijn verblijf ongewenst is om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

Betrokkene is veroordeeld voor volgende feiten

Betrokkene werd veroordeeld op 26.03.2015 door het Hof van Beroep te Antwerpen op beroep tot een gevangenisstraf van 8 maanden met uitstel gedurende 3 jaar, behalve de preventieve detentie van 04.06.2014 tot 30.06.2014 en een geldboete van 100 euro (x6 =600 euro) of een vervangende gevangenisstraf voor 1 maand, met uitstel voor 3 jaar wegens diefstal en opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, tegen echtgenoot of samenlevende persoon of persoon met wie hij heeft samengewoond. Uit de aard, de ernst en de recentheid in tijd van de feiten blijkt dat het persoonlijk gedrag van betrokkene (nog steeds) een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving.

Deze maatregel is wel degelijk evenredig met het familiaal belang, op basis van hetwelke betrokkene het verblijfsrecht wenst te bekomen. De slagen en verwondingen waren gericht tegen de ex-partner, nadat de relatie was verbroken. De diefstal dateert van veel later, toen hij reeds bij de huidige partner was, de moeder van het Belgische kind in functie van wie betrokkene heden het verblijfsrecht aanvraagt. Het getuigt allerminst van verantwoordelijkheid tegenover zijn, toen nog, ongeboort kind de Belgische strafrechtelijke bepalingen niet te respecteren en tot diefstal over te gaan. Hij had moeten weten dat dergelijk gedrag niet ten goede zou komen aan het verwerven van regulier verblijfsrecht, zeker gezien zijn voorgaande correctionele veroordeling. Het niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving en dit eigenlijk ook niet na te streven. Gezien deze overwegingen wordt het familiale en persoonlijke belang van betrokkene ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt immers in het arrest met nummer 41987 dd 22.04.2010 onder andere dat uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé - en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde, te verzekeren.

Er werd bij deze beslissing wel degelijk rekening gehouden met art. 8 EVRM, het staat het gezin immers vrij zich elders als gezin te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven of hun gezinsleven zo in te richten dat mevrouw in België verblijft en betrokkene een andere verblijfplaats kiest. Dit hoeft niet noodzakelijk afbreuk te doen aan hun gezinsleven.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7,1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken."

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72 juncto artikel 39/81 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen."

Verweerder heeft in casu geen nota met opmerkingen toegestuurd.

3. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het motiveringsbeginsel.

Ter adstruering van zijn middel zet verzoeker uiteen wat volgt:

"Dat artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 stelt dat elke individuele bestuurshandeling in feite en in rechte afdoende en uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn;

Dat deze laatste uitdrukkelijke, zowel formele als materiële motiveringsplicht op straffe van nietigheid is voorgeschreven;

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar toezicht kan nagaan of de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid volgende motivering verleent (stuk 1):

"Betrokkene is veroordeeld voor volgende feiten

Betrokkene werd veroordeeld op 26.03.2015 door het Hof van Beroep te Antwerpen op beroep tot een gevangenisstraf van 8 maanden met uitstel gedurende 3 jaar, behalve de preventieve detentie van 04.06.2014 tot 30.06.2014 en een geldboete van 100 euro (x6 = 600 euro) of een vervangende gevangenisstraf voor 1 maand, met uitstel voor 3 jaar wegens diefstal en opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, tegen echtgenoot of samenlevende persoon of persoon met wie hij heeft samengewoond. Uit de aard, de ernst en de recentheid in tijd van de feiten blijkt dat het persoonlijk gedrag van betrokkene (nog steeds) een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving.

Deze maatregel is wel degelijk evenredig met het familiaal belang, op basis van hetwelke betrokkene het verblijfsrecht wenst te bekomen. De slagen en verwondingen waren gericht tegen de ex-partner, nadat de relatie was verbroken. De diefstal dateert van veel later, toen hij reeds bij de huidige partner was, de moeder van het Belgische kind in functie van wie betrokkene heden het verblijfsrecht aanvraagt. Het getuigt allerminst van verantwoordelijkheid tegenover zijn, toen nog, ongeboort kind de Belgische strafrechtelijke bepalingen niet te respecteren en tot diefstal over te gaan. Hij had moeten weten dat dergelijk gedrag niet ten goede zou komen aan het verwerven van regulier verblijfsrecht, zeker gezien zijn voorgaande correctionele veroordeling. Het niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving en dit ook niet na te streven. Gezien deze overwegingen wordt het familiale en persoonlijke belang van betrokkene ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt immers in het arrest met nummer 41987 dd 22.04.2010 onder andere dat uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé – en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde, te verzekeren.

Er werd bij deze beslissing wel degelijk rekening gehouden met art. 8 EVRM, het staat het gezin immers vrij zich elders als gezin te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven of hun gezinsleven zo in te richten dat mevrouw in België verblijft en betrokkene een andere verblijfplaats kiest. Dit hoeft niet noodzakelijk afbreuk te doen aan hun gezinsleven."

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid de aanvraag van verzoeker dan ook weigert om redenen van openbare orde of nationale veiligheid;

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij het nemen van diens beslissing overduidelijk niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld en derhalve een onredelijke beslissing heeft getroffen;

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid onder meer stelt dat de slagen en verwondingen waarvan sprake in het arrest van het Hof van Beroep dd. 26 maart 2015 zouden zijn gericht tegen de ex-partner van verzoeker, nadat de relatie was verbroken;

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid daarnaast stelt dat de diefstal waarvan sprake in het betreffende arrest van veel later zou dateren, met name toen verzoeker reeds bij diens huidige partner was, de moeder van het kind in functie van wie verzoeker het verblijfsrecht aanvraagt;

Dat de lezing van het betreffende arrest evenwel leert dat zowel de feiten van slagen en verwondingen als de diefstal zich op hetzelfde ogenblik hebben voorgedaan, met name op 5 februari 2012; (stuk 3)

Dat de feiten zich bovendien hebben voorgedaan, de dag vóórdat de wettelijke samenwoning tussen verzoeker en diens ex-partner, X, op 6 februari 2012 omwille van relationele problemen op officiële wijze voor de gemeente beëindigd werd;

Dat de bewering van de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid, die er in bestaat dat verzoeker de feiten van diefstal gepleegd zou hebben toen hij reeds met diens huidige partner, Mevrouw X, een duurzame levensgemeenschap vormde en dat dit niet zou getuigen van verantwoordelijkheid tegenover zijn toen nog ongeboort kind, dan ook kant noch wal raakt en zelfs een flagrante leugen is!

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid voorts geheel ten onrechte stelt dat verzoeker voorafgaandelijk aan de betreffende veroordeling reeds een eerdere correctionele veroordeling opgelopen zou hebben;

Dat dit wederom een loutere veronderstelling betreft, nu uit het arrest van het Hof van Beroep dd. 26 maart 2015 op afdoende wijze blijkt dat verzoeker een gunstig strafrechtelijk verleden heeft, hetgeen inhoudt dat verzoeker géén strafrechtelijke voorgaanden heeft;

Dat net omwille van die reden verzoeker door het Hof van Beroep te Antwerpen het voordeel van het uitstel van de strafuitvoering toegekend kreeg;

Dat er bij de feiten die aanleiding gegeven hebben tot het arrest van het Hof van Beroep dd. 26 maart 2015 bovendien een aantal belangrijke kanttekeningen geplaatst dienen te worden;

Dat de feiten die dateren van 6 februari 2012 overduidelijk kaderen in een uit de hand gelopen echtelijke ruzie waarbij verzoeker in een vlaag van woede diens ex-partner geduwd heeft en met de wagen vertrokken is waarin zich op dat ogenblik de portefeuille van diens ex-partner bevond;

Dat de wettelijke samenwoning één dag later omwille van de relationele problemen beëindigd werd;

Dat dit ook op afdoende wijze blijkt uit de inhoud van het arrest dd. 26 maart 2015;

Dat het Hof van Beroep de feiten klaarblijkelijk niet dermate ernstig vond aangezien zij slechts een lichte voorwaardelijke straf heeft opgelegd en verwezen heeft naar het gunstig strafrechtelijk verleden van verzoeker;

Dat het dan ook een vaststaand feit is dat verzoeker hoegenaamd geen gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid vormt;

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook geheel ten onrechte tot het besluit komt dat het persoonlijk gedrag van verzoeker een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging zou vormen voor het fundamenteel belang van de samenleving;

Dat verzoeker evenmin een gevaar zou vormen voor diens huidige partner en hun eerste gemeenschappelijk kind;

Dat verzoeker enkel en alleen een duurzame levensgemeenschap met diens huidige partner en hun eerste gemeenschappelijk kind wenst uit te bouwen, hetgeen voor hen wel degelijk onmogelijk gemaakt wordt door de bestreden beslissing;

Dat de redenering van de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid die er in bestaat dat de bestreden beslissing niet noodzakelijk afbreuk hoeft te doen aan het gezinsleven van verzoeker en diens huidige partner werkelijk alles slaat!

Dat wanneer verzoeker en diens huidige partner de suggestie van de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid ter harte zouden nemen en hun gezinsleven effectief zo zouden inrichten dat Mevrouw X in België zou verblijven en verzoeker elders, er van een gezinsleven hoegenaamd geen sprake meer kan zijn!

Dat het dan ook een vaststaand feit is dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij het nemen van diens beslissing niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld en derhalve een onredelijke beslissing heeft getroffen;

Dat de bestreden beslissing dan ook niet of althans onvoldoende met redenen is omkleed en niet in alle redelijkheid werd genomen"

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667, RvS 10 december 2002, nr. 113.439 RvS 17 mei 2005, nr.144.471).

De verzoekende partij betwist de juistheid van de motieven waar de verwerende partij stelt dat de slagen en verwondingen aan de ex-partner dateren van nadat de relatie verbroken was en waar de verwerende partij stelt dat de diefstal dateert van veel later, met name op het ogenblik dat hij reeds bij zijn huidige partner was.

Nazicht van de stukken van het administratief dossier brengt de Raad tot de conclusie dat het arrest van het Hof van beroep waarnaar de verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing, zich niet in het administratief dossier bevindt. In het administratief dossier is enkel een uittreksel uit het strafregister terug te vinden waaruit inderdaad wel blijkt dat de verzoekende partij werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden met uitstel gedurende drie jaar behalve de preventieve detentie van 4.6.2014 tot 30.6.2014 en een geldboete van 100 euro (x6 =600 euro) of een vervangende gevangenisstraf voor 1 maand, met uitstel voor 3 jaar wegens diefstal en opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, tegen echtgenoot of samenlevende persoon of persoon met wie hij heeft samengewoond.

Evenwel voegt de verzoekende partij het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen toe aan de stukken bij het verzoekschrift. Lezing van dit arrest toont aan dat de slagen en verwondingen als de diefstal waarvan sprake in de bestreden beslissing, zich op hetzelfde ogenblik hebben voorgedaan, met name op 5 februari 2012 en dus voor dat de wettelijke samenwoning met de ex-partner werd beëindigd. Het is de Raad niet duidelijk waar de verwerende partij zich op gebaseerd heeft om te stellen dat de slagen en verwondingen die gericht waren tegen de ex-partner dateren van nadat de relatie was verbroken nu blijkt dat de wettelijke samenwoning op dat ogenblik nog niet was beëindigd en voorts is het geheel niet duidelijk waarop de verwerende partij zich gebaseerd heeft om tot de conclusie te komen dat de diefstal dateert van veel later, toen hij reeds bij zijn huidige partner was. De diefstal waarvan sprake blijkt de diefstal van de auto en portefeuille van de ex-partner en dit op hetzelfde ogenblik dat er slagen en verwondingen aan de ex-partner werden toegebracht.

Aldus kan de verzoekende partij worden gevolgd waar zij stelt dat de verwerende partij niet van de juiste feitelijkeheden is uitgegaan en aldus niet tot een redelijke beoordeling is kunnen komen.

Een schending van de motiveringsplicht kan in de aangegeven mate worden aangenomen.

Het middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 juli 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf januari tweeduizend zestien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU